

og som man kan læse sig til. Men jeg skal dog fremdrage nogle ganske faa Tal for det ærede Medlem. I 1891—92 var der tre Eksplosioner. Ved den ene var Grunden Læring og ved de to Vandmangel, og jeg maa spørge, om den faglige Uddannelse vil afværge, at Kedlen kommer til at mangle Vand. I 1892—93 var der fire Eksplosioner, den ene paa Grund af Læring, de tre andre paa Grund af Vandmangel. I 1894—95 var der en Eksplosion, som havde sin Grund i Vandmangel. Nej, det kommer an paa, er, om den vedkommende Kedelpasser giver Agt paa, om alt er i Orden, saaledes at han kan se, om Kedlen mangler Vand. Vandstandsglasset er ikke altid paalideligt, men det er noget, enhver nemt kan lære, dertil behøves der hverken 4 eller 6 Uger. Det ærede Medlem beklagede sig over, at man i Vindringsforslaget Nr. 7 har kastet den 6 Ugers Prøvetid bort. Ja, det har man gjort, fordi man mener, at man ikke faar den mindste Garanti mere derved, at han har været til Stede ved Pasningen af en Kedel i 6 Uger, end ved at man faar en paalidelig og ædruelig Mand, der let kan sætte sig ind i Forholdene. Det er en Selvfølge, at i den første Tid en Mand er Kedelpasser, vil den Kedelejer, der praktist har med disse Ting at gøre, se efter ham og forvisse sig om, at han rigtig har forstaaet, hvad det er, han har at gøre. En 6 Ugers Uddannelse kan maaske i de fleste Tilfælde have den modsatte Virkning, idet en Mand, der er blevet uddannet i 6 Uger, let kan faa den Tro om sig selv: Nu er jeg en dygtig og udlært Kedelpasser, nu kan jeg handle paa egen Haand, og nu behøver jeg ikke faa strengt at rette mig efter de givne Forskrifter. Hvad det i de fleste Tilfælde kommer an paa, er, som jeg før har sagt, netop, at Kedelpasseren ikke handler paa egen Haand, thi saa tager han i Reglen fejl, de fleste Kedelpassere ere ikke dygtige nok dertil. Efter min Mening kan der saaledes ikke gøres nogen berettiget Indvending mod det af Udvalget stillede Vindringsforslag, og jeg skal fremdeles anbefale det høje Ting at stemme derfor.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgfreds): Den ærede Ordfører behøver ikke at henvise mig til at læse Landstingets Betænkning om denne Sag, da jeg selv udtrykkelig har anført, at Landstingets Betænkning giver disse Oplysninger; men naar Udvalget har udtalt sig saa bestemt, som Tilfældet er i Betænkningen, kunde man nok have tænkt sig Muligheden af, at de

Tid, som er gaaet, siden Landstinget har afgivet sin Betænkning i denne Sag. I denne Forbindelse spurgte den ærede Ordfører mig ogsaa, om jeg troede, at en faglig uddannet Kedelpasser vilde kunne have forhindret, at der blev Vandmangel. Ja, det er jeg tilbøjelig til at tro; thi en Mand, som er kendt med disse Ting, ved, som den ærede Ordfører ogsaa anførte, at man ikke kan stole paa Vandstandsglasset. Man maa have en vis Erfaring i den Retning; thi selv om man har et vist Schema at gaa efter, og selv om der bliver givet visse bestemte Ordre, kan der dog en skøn Dag ske et eller andet, som den, der har givet Instruksen, ikke har tænkt paa, og som kun den, der har levet nogen Tid sammen med den Slags Ting, faar Øje paa. Derfor vil det altid være saaledes, at en øvet Mand er bedre end en uøvet, skønt den ærede Ordfører var nær ved at ville paastaat det modsatte, fordi efter hans Mening en uøvet Mand vilde gaa efter sin Instruks, medens en øvet Mand maaske gif paa egen Haand. Jeg tror dog, at i det praktiste Liv vilde de fleste foretrække en øvet Mand. Han vil bedre kunne følge sin Instruks, og han kan maaske, hvor den ikke slaar til, lægge noget til af sig selv ud fra det, som han har lagt Mærke til under sin Virksomhed. Jeg har haft nogen Lejlighed til i Praksis at se dette Forhold, og jeg paastaar vedblivende, at det er nødvendigt her at have Folk, som dog have noget Kendskab til at passe Dampkedler. Hvad der forlanges i § 4, er efter min Mening saa lidt, at man overhovedet ikke kan nøjes med mindre. Med Hensyn til § 2 har jeg ganske sikkert haft Opmærksomheden henvendt paa det Forhold, at denne Paragraf ogsaa kom til at omfatte enkelte Kedler. Jeg gjorde ogsaa den Bemærkning, at det for saa vidt var en Forbedring, som dog blev neutraliseret derigenem, at man satte Størrelsen af Ildpaavirkningsfladen op for de kombinerede Anlæg. Jeg hørte ogsaa meget godt, at den ærede Ordfører anførte, at der vilde komme et større Antal Kedler ind under denne Paragraf, og saaledes vil det blive efter Forholdene, som de ere i Djeblikket. Men sætte vi nu først 300 Kvadratsods Ildpaavirkningsflade for et Kedelanlæg, have vi ogsaa dette staaende for Fremtiden, og da Forholdet er det, at man efterhaanden mere og mere forstærker sin Dampkraft, vil man ganske sikkert faa en Del kombinerede Anlæg, som kunne gaa op til 300 Kvadratsods Ildpaavirkningsflade uden at komme ind under Loven. Hvis det er muligt at gaa den Vej,